

Του κ. Γιώργου Μυλωνά
προέδρου Συνδέσμου
Βιομηχανιών Βορείου
Ελλάδος (ΣΒΒΕ)

«Αειφόρος ανάπτυξη & βιομηχανία»

Η βιομηχανία, όπως άλλωστε και κάθε ανθρωπογενής δραστηριότητα, αποτελεί παράγοντα περιβαλλοντικής επιβάρυνσης. Μέχρι πριν από λίγα χρόνια υποστηριζόταν με πάθος...

Ότι, εφόσον υιοθετηθούν από τη βιομηχανία περιβαλλοντικές πρακτικές που θα υπογορευάνταν από τις αρχές της αειφορίας, η ίδια η βιομηχανία θα αδυνατούσε να ικανοποιήσει την αναπτυξιακή συνιστώσα της αειφορίας.

Στο πλαίσιο της αειφορίας είναι προφανές ότι υποχρέωση της βιομηχανίας είναι η τήρηση της κείμενης νομοθεσίας, η οποία αφορά κατ' αρχήν την προστασία του περιβάλλοντος. Οι βιομηχανίες έχουν υποχρέωση να εφαρμόζουν κατά γράμμα την κείμενη νομοθεσία, για να λειτουργούν σύννομα και κατ' επέκταση να τηρούν τις αρχές της αειφορίας. Τόσο το ελληνικό νομοθετικό πλαίσιο όσο και το ευρωπαϊκό είναι ιδιαίτερα αυστηρά στην τήρηση των νόμων. Ειδικά, η ευρωπαϊκή πολιτική απέναντι στο περιβάλλον αντιμετωπίζει νέες προκλήσεις, οι οποίες σσφώς αμφισβητούν τις μέχρι σήμερα προσεγγίσεις. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα υπάρχουν περί τα 600 νομοθετήματα για το περιβάλλον και τα 150 από αυτά αφορούν άμεσα τη βιομηχανία. Όλα αυτά συνθέτουν ένα πλαίσιο θεσμών και διαδικασιών, που είναι αδύνατον να αφομοιωθεί και να ενσωματωθεί στο σύνολό του στην καθημερινή μας πρακτική, ενώ είναι έντονα περιοριστικό, πολλές φορές αλληλοεπικαλυπτόμενο, και ως εκ τούτου μάλλον αντιαναπτυξιακό.

Σε αυτό το περιβάλλον καλείται να αναπτυχθεί η βιομηχανία, η οποία αποτελείται από επιχειρήσεις δύο ταχυτήτων:

- Από αυτές που καινοτομούν, εφαρμόζουν σύγχρονα συστήματα περιβαλλοντικής προστασίας, συμμορφώνονται απόλυτα με την κείμενη νομοθεσία που αφορά τη λειτουργία τους, υιοθετούν σύγχρονα συστήματα παραγωγής και παρακολουθούν τα διεθνώς δρώμενα με έμπρακτο ενδιαφέρον που τις βοηθά να είναι ανταγωνιστικές.
- Από αυτές που δεν έχουν εκσυγχρονιστεί, δεν εφαρμόζουν τις αρχές της προστασίας του περιβάλλοντος και, φυσικά, δεν εφαρμόζουν τη νομοθεσία που αφορά τον τρόπο

με τον οποίο δραστηριοποιούνται.

Οι επιχειρήσεις της πρώτης κατηγορίας εφαρμόζουν ολοκληρωμένα συστήματα περιβαλλοντικής διαχείρισης και ελέγχου της λειτουργίας τους (ISO 14000 - EMAS). Έχουν αναπτύξει προγράμματα ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης των εργαζομένων. Τα ίδια έχουν κάνει και στα ευρύτερα κοινωνικά περιβάλλοντα. Εφαρμόζουν συστήματα αρθρολογικής και αποτελεσματικής χρήσης των φυσικών πόρων, προσφέροντας έτσι την καλύτερη ποιότητα ζωής στο κοινωνικό σύνολο. Λειτουργούν συστήματα ανακύκλωσης οποιασδήποτε μορφής και αυτά αφορούν είτε έτοιμα προϊόντα, είτε παραπροϊόντα, είτε συσκευασίες κ.λπ. Επίσης, εφαρμόζουν προγράμματα πρόληψης της ρύπανσης, εισφέροντας στο μείζον θέμα της περιβαλλοντικής επιβάρυνσης.

Για τις δεύτερες η θέση μας είναι ξεκάθαρη: η μη τήρηση της κείμενης νομοθεσίας συνιστά αυτόματα λόγω επιβολής ποινών που θα τις κάνουν να συμμορφωθούν με τη νομοθεσία που ήδη υιοθετούν οι συνάδελφοί τους.

Ο Σύνδεσμος Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΣΒΒΕ) δεν είναι υπέρ των αυστηρών προσεγγίσεων με την επιβολή ορίων μέσω των ευρωπαϊκών οδηγιών, οι οποίες στην αρχή ξεκινούν ως Οδηγίες - Πλαίσιο και τελικά διαμορφώνονται σε λεπτομερείς εθνικές νομοθετικές ρυθμίσεις. Η αίσθησή μας είναι ότι διαρκώς αυξάνεται η νομοθετική παρέμβαση, χωρίς να μας είναι απολύτως σαφές ότι υπάρχει μακροχρόνιο στρατηγική κατεύθυνση και οικονομική και κοινωνική αξιολόγηση. Εται δεν είμαστε βέβαιοι ότι με αυτές τις ρυθμίσεις αξιοποιούνται, με τον βέλτιστο δυνατό τρόπο, οι περιορισμένοι οικονομικοί και τεχνολογικοί πόροι των επιχειρήσεων, ενώ το μόνο βέβαιο είναι η επιβάρυνση

Οι βιομηχανίες έχουν υποχρέωση να εφαρμόζουν κατά γράμμα την κείμενη νομοθεσία για να λειτουργούν σύννομα και κατ' επέκταση να τηρούν τις αρχές της αειφορίας.

της βιομηχανίας. Η πρότασή μας είναι σαφής: οι προσεγγίσεις ως προς την άσκηση περιβαλλοντικών πολιτικών δεν θα πρέπει να υπηρετούν αποκλειστικά τα κριτήρια της περιβαλλοντικής αποτελεσματικότητας, αλλά θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα κριτήρια της οικονομικής αποδοτικότητας και της κοινωνικής ασαφούς.

Επιπλέον των παραπάνω, θα πρέπει να λάβουμε σοβαρά υπόψη και να αξιολογήσουμε, βεβαίως, τον ρόλο του κράτους για το θέμα. Το κράτος δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να εξαντλεί τον ρόλο του στην ψήφιση νομοθετημάτων για το περιβάλλον,

που πολλές φορές είναι ιδιαίτερα αυστηρά, χωρίς το ίδιο να έχει εξασφαλίσει το περιβάλλον εφαρμογής τους.

Τέλος, για το ζήτημα της αειφορίας ο (ΣΒΒΕ) θεωρεί ότι:

1. Μια άρτια και ορθολογικά σχεδιασμένη πολιτική περιβαλλοντικής προστασίας όχι μόνο δεν έχει αρνητικές επιπτώσεις στην ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και στην απασχόληση του εργατικού δυναμικού, αλλά αποτελεί μοχλό ανάπτυξης και ανταγωνιστικό πλεονέκτημα.
2. Η συμμόρφωση των επιχειρήσεων με την κείμενη νομοθεσία προστασίας περιβάλλοντος είναι αυτοάντηπη και επιβεβλημένη στο πλαίσιο της αειφορίας.
3. Ο ρόλος του κράτους είναι κομβικός, γιατί αυτό καλείται να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εκείνες που θα επιτρέψουν στις επιχειρήσεις να συμμορφωθούν με όσα υπογορεύει η νομοθεσία που αυτό θεσμοθετεί.
4. Η έννοια της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης (ΕΚΕ) πρέπει να δρα συμπληρωματικά, αλλά μακροπρόθεσμα θεωρούμε ότι πρέπει να γίνει η βασικός άξονας πάνω στον οποίο θα εδράζεται η πολιτική που ακολουθεί για την αειφορία η κάθε επιχείρηση.